

Justisdepartementet
Postboks 8005 Dep.

0030 Oslo

Oslo 25. november 2010
Ref; JH/mb.

Hørings svar - Forslag til vaktvirksomhetsforskrifter.

NHO Reiseliv representerer ca. 2.300 bedrifter innen serverings-, overnattings- og opplevelsesnæringen i Norge. Hovedandelen av medlemsbedrifter består av hoteller og serveringssteder.

Vi viser til *Høringsnotat – Forslag til ny vaktvirksomhetsforskrift*, med svarfrist til Justisdepartementet satt til 26. november 2010.

Innledning.

I utgangspunktet var Lov om Vaktvirksomhet av 5. januar 2001 (Vaktloven) tiltenkt regulering av vaktbransjen.

Bakgrunnen for arbeidsgruppens mandat og sammensetning i 2007 var i henhold til "Gjennomgangen av regelverket om vaktvirksomhet – forslag om endringer" Kap I (sitat):

"Riksdekkende medier har den senere tiden hatt flere store oppslag om vaktbransjen og konsekvensene av politiets manglende kontroll av denne. Søkelystet er i den forbindelse særlig satt på en del av den private sikkerhetsbransjen, og bekymring rundt potensialet for rekruttering av kriminelle og aktivitet i "gråsoner"

.....

I Regjeringens politiske plattform (Soria Moria erklæringen) er det lagt til grunn at vaktvirksomhetsloven av 2001 skal gjennomgå. Hensikten med gjennomgangen av loven og forskriften skulle være å sikre god kvalitet i og kontroll med vaktvirksomhetsbransjen, samt sikre rettsikkerheten til de som kommer i kontakt med bransjen."(sitat slutt)

Lovendringen fra 2009 som medførte at egenvakthold legges inn under Lov om vaktvirksomhet var NHO Reiseliv sterkt i mot. Etter vår oppfatning gikk nevnte endring ut over arbeidsgruppens tildelte mandat. Som det fremgår på side 10 i *Høringsnotat – Forslag til ny vaktvirksomhetsforskrift* blir reiselivsnæringen nevnt spesielt som et av de områder som må belage seg på å avvikle egenvaktholdet, for så å måtte leie inn vektere fra godkjente vaktelskaper.

NHO Reiseliv vil påstå at det ikke var dette som var regjeringens mål med nedsettelsen av en arbeidsgruppe i oktober 2007. Arbeidsgruppens mandat var som følger:

”Arbeidsgruppen får mandat å gjennomgå vaktvirksomhetsloven og forskrifter til denne med hensyn til om reguleringen er tilstrekkelig for å sikre god kvalitet i bransjen, om regelverket i tilstrekkelig grad sikrer rettssikkerheten til de som kommer i kontakt med bransjen og om kontrollreguleringen er tilstrekkelig. Arbeidsgruppen bes videre å vurdere alle sider ved vaktseksjonenes virksomhet herunder også ledsageroppdrag, der man særskilt bør se på krav dokumentert opplæring. Arbeidsgruppen bes også å vurdere om det er forhold ved eierstrukturen som kan være problematisk med hensyn til å sikre kvalitet og tilstrekkelig kontroll. Videre bes vurdert en gebyrordning for politiets kontroll med vaktseksjonene. I tillegg bes vurdert et årlig gebyr istedenfor et engangsgebyr som i dag”. (uthevelsene er gjort av NHO Reiseliv.)

Slik mandatet var utformet ble arbeidsgruppen nedsatt med representanter for vaktbransjen. Verken reiselivsnæringen eller andre næringsdrivende ble invitert til å sitte i gruppen. Dette bekrefter etter vår oppfatning at det ikke var regjeringens intensjon at det var andre næringer enn vaktbransjen selv som skulle berøres av lovrevisjonen.

Ved å trekke egenerhold inn under lovens virkeområde ble imidlertid resultatet annerledes.

På prinsipielt grunnlag er vi av den oppfatning at det er meget uheldig å utvide en lovs virkeområde på et senere tidspunkt, slik det er gjort mht endringsloven. Konsekvensen av en slik lovgivningsprosess vil som regel være at det oppstår en rekke uavklarte spørsmål og utilsiktede konsekvenser.

Ved å innlemme egenerhold i endringsloven, utvides således vaktvirksomhetslovens omfang på en dramatisk måte, og mange områder trekkes inn under en lov som i utgangspunktet ikke var tiltenkt dem.

Etter vår oppfatning er det viktig å ha med seg dette i det videre arbeidet med utforming av vaktvirksomhetsforskriften(e). Den helt urimelige situasjonen som deler av reiselivsnæringen kommer i på bakgrunn av den vedtatte lovbestemmelse om egenerhold, må hensyntas i forbindelse med forskriftsarbeidet.

Våre hovedsynspunkter til høringsnotatet:

- Gjennom forskriftsarbeidet må det tilrettelegges for at service- og vertskapsfunksjonen for reiselivsnæringen ivaretas. Store ressurser legges ned for å lære opp de ansatte i denne service- og vertskapsfunksjonen. Det er viktig at egenerhold ikke utvides til å omfatte andre typer stillinger enn de som har en klar overvekt av vaktfunksjon i seg. Dette uavhengig av hvilken benevnelse som benyttes på stillingene.
- Det må legges til rette for at aktørene innenfor reiselivsnæringen ikke blir avhengig av å outsource arbeidsoppgaver mot sin vilje. Det å gi vaktvirksomhetsbransjen en tilnærmet monopolstilling på å utøve vakt, kan gi utilsiktede konsekvenser for reiselivsnæringen. En eventuell arbeidskonflikt blant vektere, slik man fikk i tariffoppgjøret våren 2010, kan være meget uheldig for reiselivsnæringen. Vi beklager at denne problemstillingen ikke er drøftet i høringsnotatet.
- Det må legges til rette for at plikten til å registrere seg som vaktforetak for å utøve egenerhold gjøres så smidig som mulig, slik at det fortsatt skal være mulig å ha egne ansatte til å utføre vaktjenester.
- Det må tilrettelegges for at ordensvakter og annet personale kan gjennomgå kravene til den skjerpede opplæringen samtidig som de er i arbeid på sitt arbeidssted. Kravene til å drive opplæring i vaktjenester må utformes med dette som formål.
- Det er viktig at opplæringskravene til ansatte som skal være ordensvakter på serveringsstedene, og annet personal som måtte bli omfattet av forskriftene, begrenses til de spesifikke behov som foreligger i forbindelse med utøvelsen av de konkrete arbeidsoppgavene.
- Ikrafttredelsen av endringsloven og forskriften med dertil hørende overgangsordninger kan først skje fra det tidspunkt de nye opplæringskravene er vedtatt.

Ad. Vaktvirksomhetens virkeområde.

For reiselivsnæringen, og da i særdeleshet for opplevelsesbedriftene, serveringsstedene og hotellene, står service- og vertskapsrollen sentralt.

Arbeidsoppgavene ved opplevelsesbedriftene vil ikke regnes som vakttjeneste, jf. forslaget § 1-3, andre ledd nr. 3, da arbeidsoppgavene der er innrettet for å ivareta servicehensyn.

Tilsvarende vil det forholde seg mht arbeidsoppgavene på et hotell, med mindre en konkret vurdering i det enkelte tilfelle skulle tilsi noe annet.

Slik endringsloven og forslaget til forskriften er utformet, stiller situasjonen seg annerledes for serveringsstedene, og da i særdeleshet de serveringssteder som av politiet er pålagt å ha ordensvakter.

I Innst. O. 116 understreker Justiskomiteen at den stiller seg bak at de som er rene ordensvakter, må tilfredsstille de krav som angis i loven

a) Hotellene

Hotellene har i ”all tid” hatt egne ansatte nattvakter og sikkerhetspersonale. Situasjonen har vært den samme for serveringsstedene og deres ordensvakter/dørvaktens vedkommende. Grupperingene er en del av de tariffrettslige arbeidstakergrupperinger man har innenfor overnatting- og serveringsnæringen.

Til tross for justiskomiteens oppfordring til departementet om å ha god kontakt med bransjene når man skulle lage forskriften, ble ikke NHO Reiseliv invitert til dette.

NHO Reiseliv har gjennomgått høringsnotatets kapittel to: *Vaktvirksomhetslovens virkeområde* med representanter fra utvalgte hoteller og serveringssteder.

Som det fremgår av utkastets side 14 er det ikke avgjørende om man benytter begrepet ”vakt” dersom tjenesten som utføres i realiteten ikke er en ”vakttjeneste”. Det fremkommer videre at en nattvakt i resepsjonen på et hotell i hovedsak vil kunne anses som en servicetjeneste rettet mot gjester.

NHO Reiseliv er enig i dette, og det støttes i den gjennomgangen vi har hatt med de utvalgte hoteller.

Enkelte større hotell har sikkerhetstjeneste bemannet 24 timer i døgnet.

Sett hen til utgangspunktet for lovforarbeidet til endringsloven: ”.... *sikrer rettssikkerheten til de som kommer i kontakt med (veker)bransjen....*”, er ovennevnte sikkerhetstjeneste på hotellene i svært liten grad knyttet til dette. Risikoen for bruk av makt er for denne grupperingen minimal.

Det er det forebyggende arbeid med lovpålagte oppgaver knyttet til internkontroll, kombinert med den vertskapsfunksjon som ligger i det å ha boende gjester, som er hovedfokus og bakgrunnen for denne type personale.

Arbeidsoppgavene spenner fra å skifte lypærer til å sørge for at gjester slipper ut av heiser ved heisstopp, begrense skadevirkninger ved vannlekkasjer, etterse at hotellets rømningsveier er funksjonelle, utføre enkle reparasjoner når teknisk avdeling er ubemannet osv. Det å ha god kjennskap til hotellets rutiner og dens bygningsmasse, kan være helt avgjørende ved et branntilløp og evakuering av gjester.

Det ”å gå runder” og sjekke at dører er lukket og låst er ikke av en slik karakter at arbeidet innenfor sikkerhetstjenesten kan karakteriseres som egenvakt hold slik dette fremgår av endringsloven eller utkastet til vaktvirksomhetsforskriftene.

b) Serveringsstedene

I høringsutkastet blir det foreslått at hvert politidistrikt skal ha en gjennomgang med serveringsstedene i sitt distrikt for på den måten å finne ut hvilke serveringssteder som bør/skal ha ordensvakt.

Hjemmelen for å pålegge ordensvakter fremgår av serveringslovens § 16.

At en revisjon av vaktloven og utarbeidelse av forskrifter i denne forbindelse i seg selv skal utløse en plikt for flere serveringssteder til å ha ordensvakter, kan vi vanskelig se at er hjemlet i serveringslovens § 16.

Slik forslaget er beskrevet virker dette som et utspill for å avhjelpe situasjonen med rasjonalisering/nedleggelse av politikamre.

I geografisk avsideliggende områder, der tilgangen på utdannede vektere er begrenset, vil en slik tilnærming til pålegg om ordensvakter skape til dels uoverkommelige utfordringer, med mindre det legges til rette for et landsomfattende system der det blir tilrettelagt for at bedrifter ute i distriktene får tilgang på utdannede vektere.

Eksempelvis må serveringssteder i Vardø, i dag forholde seg til Alta for å få tilgang på kvalifiserte vektere.

Vi minner i denne sammenheng om hva som uttales i Ot.prp. nr 49 (2008-2009), side 17, venstre spalte *”...det legges således ikke opp til at slike krav skal stilles overfor flere serveringssteder enn det som er tilfelle i dag.”*

At Justisdepartementet i sin tilnærming/avklaring av egenvakthold har fulgt opp Justiskomiteens klare konstatering/oppfordring på side 10 i Innst.O.116-2008-2009 synes tvilsom. Justiskomiteen sier på nevnte side 10:

”Komiteen er også fornøyd med at Regjeringen legger opp til å ivareta de små og mellomstore bedriftene når man skal utarbeide forskrift for egenvaktholdet. Her bør man søke løsninger som ivaretar hensynet til lovens formål, samtidig som man lempet belastningene for disse bedriftene.”

Etter NHO Reiselivs oppfatning kan en løsning være at politiet under sin ”befaring” vurderer om det er tilstrekkelig at et serveringssted har enkelte ordensvakter med den nødvendige kompetansen tilgjengelig, slik at de kan bistå andre. En slik modell fremgår på side 14 i høringsnotatet vedrørende idrettsarrangementer.

Ad. Krav til utdanning – kvalitativ heving av nivået.

Vi registrerer gjennom Ot.prp. 49 (2008-2009) og utkastet til vaktvirksomhetsforskriften at det er uenighet mellom departementet og NHO Service/Vaktbransjen vedrørende omfanget av de skjerpede opplæringskravene for vektere.

Som det fremgår av høringsnotatet (side 31) til forskriften foreslår departementet at det bør nedsettes en arbeidsgruppe som kan ta fatt på arbeidet med de skjerpede opplæringskravene så raskt som mulig. NHO Reiseliv er overrasket over at dette arbeidet ikke er kommet lenger, da vi har oppfattet at kravene til vekteropplæringen var det mest sentrale tema i forbindelse med forarbeidene til endringsloven.

At det er uenighet mellom departementet og vaktbransjen når det gjelder de fremtidige kravene til vekteropplæring, bekymrer NHO Reiseliv.

Dagens opplæring for ordensvakter etter serveringsloven er i hovedsak relatert til et 3 – 5 dagers kurs (25 timer), mens dagens vekteropplæring i hovedsak består av et introduksjonskurs på 15 timer og en grunnutdanning på 80 timer innen seks måneder etter påbegynt tjeneste. Vikarer og midlertidige ansatte må ha gjennomført opplæringen innen vedkommende har utført 850 timer vakttjeneste.

”Spranget” for å tilfredsstille de nye skjerpede krav til utdanning blir følgelig enda større for pålagte ordensvakter etter serveringslovens § 16 og annet egenvakthold, enn hva tilfellet er for dagens vektere.

Da det i høringsnotatet ikke legges frem et konkret forslag til skjerpede opplæringskrav, tar NHO Reiseliv på det nåværende tidspunkt forbehold om å komme tilbake til dette så snart forslag til slike blir sendt på en ordinær høringsrunde til aktuelle instanser.

Vi ønsker allikevel å gi noen generelle betraktninger:

Deltidsansatte utgjør en betydelig del av dagens vektere. For ordensvaktens vedkommende er deltidsansettelse hovedregelen. Dette siste har sammenheng med serveringsstedenes åpningstider og behov for vakthold.

Med utgangspunkt i endringslovens utvidelse til også å omfatte egenvakthold er det et spørsmål om det vil la seg gjøre å skaffe nok personell til å dekke fremtidsbehovet for kvalifiserte ordensvakter.

Eksempel:

Tenker man seg en middels stor kommune med 15 serveringssteder, som alle blir pålagt å ha ordensvakter på kveldstid fredager og lørdager, kan man sette opp følgende "regnestykke" hvis man legger til grunn at det skal være f. eks 2 vakter på arbeid på hvert serveringssted:

Dette vil kreve 30 vektere hver kveld. Det kan ikke forventes at alle vil arbeide hver helg, i "verste" fall kan dette bety at det trengs 60 vektere for to helgers arbeid.

I sesonger som sommer og jul kan behovet for vektere være mer omfattende, og det trengs en enda større "pool" av tilgjengelige vektere.

I tillegg kommer behovet for vektere innenfor andre næringer i kommunen som pga endringsloven vil bli definert inn under begrepet egenvakthold.

NHO Reiseliv er således meget bekymret for den fremtidige rekrutteringen til vekteryket når opplæringskravene blir betydelig skjerpet. Mange vektere og ordensvakter har sitt yrke som et supplement til skolegang og studier. Videre er det også slik at mange vektere og ordensvakter har ikke-akademisk bakgrunn, og har heller ikke karriereplaner innenfor "vaktbransjen".

NHO Reiseliv oppfordrer departementet til å ta med seg disse betraktninger inn i den arbeidsgruppen som skal settes ned for å utarbeide de skjerpede opplæringskravene.

NHO Reiseliv er av den oppfatning at departementet bør vurdere å skille kravene til opplæring ut i fra forventet jobbsituasjon for den enkelte.

På samme måte som man inndeler kjøretillatelse i forskjellige "klasser", kan det tilrettelegges for opplæring av vaktpersonale som tar hensyn til forskjellige jobbsituasjoner.

For en vakter som skal ta del i mer typiske vakteroppdrag kreves det en mer omfattende opplæring enn for en ordensvakt ved et serveringssted.

Gjennom en slik modell kan man tenke seg et eget opplæringsprogram for ordensvakter/dørvakter, samtidig som selve opplærings situasjonen kan tilrettelegges i nærmiljøet for serveringsstedene, eventuelt kombinert med e-opplæring og eksamen.

NHO Reiseliv stiller således spørsmål ved om det er behov med en egen paragraf (§ 3-10) om tilleggsoplæring for ordensvakter. Etter vår oppfatning vil det måtte det bli en stor grad av overlapping av store deler av grunnopplæringen.

Ad. Krav til foretak som skal drive opplæringsvirksomhet

Det forundrer oss at ingen opplæringsinstitusjoner som er godkjent for opplæring av vektere i henhold til Lov om Vaktvirksomhet står på høringslisten til utkastet til vaktvirksomhetsforskriften.

Etter vår oppfatning burde også andre opplæringstilbydere enn kun vakterbransjen selv fått anledning til å komme med innspill til de foreslåtte skjerpede krav til opplæring av vektere.

Vi formoder at departementet i høringsrunden knyttet til de skjerpede krav til opplæring, tar hensyn til dette.

Etter vår oppfatning må kravene til å drive opplæring (§3-15, § 3-16 og § 3-17) utformes slik at det er mulig å gjennomføre opplæringen i arbeidet og på arbeidsstedet. § 3-17, annet ledd bør utgå. Det må være tilstrekkelig at instruktørene er kvalifiserte i henhold til § 3-17 første og tredje ledd. På samme måte bør kravet i § 3-17, fjerde ledd om ansettelse i vaktforetak utgå. Det må være tilstrekkelig at vedkommende har nødvendig kunnskap og erfaring.

Ad, Tillatelse og kontroll med foretak som driver vaktvirksomhet.

I Ot.prp. nr 49 (2008-2009), side 16 heter det:

"Det anses mindre aktuelt at et serveringssted registrerer seg som vaktforetak for å kunne utføre ordensvaktjenester."

NHO Reiseliv beklager at Justisdepartementet inntar et slikt standpunkt. Konsekvensen av et slikt standpunkt er at serveringsstedene må gå til oppsigelser av deler av sitt personale. Den usikkerhet som Justisdepartementet her skaper overfor deler av personalet, må det gjennom forskriftsarbeidet sørge for at blir eliminert.

Gjennom forskriftsarbeidet må det etter vår oppfatning legges til rette for at personer som skal utøve vaktjenester på et hotell eller et serveringssted kan være ansatt på hotellet/serveringsstedet, og at opplæringen kan gjennomføres mens vedkommende er i arbeid.

Det må unngås at det å leie inn vektere fra vekterfirmaer blir hovedregelen:

- Den service- og vertskapsfunksjonen som ivaretas av de ansatte innenfor reiselivsnæringen må prioriteres. Kjennskap til gjester og fortrolig informasjon om gjester/bedrift står sentralt i de ansattes utøvelse av arbeidet. Lojaliteten og styringsretten i arbeidsforholdet må videre ivaretas. Disse forhold blir nødvendigvis ikke like fremtredende i en innleiesituasjon.
- Det fremgår av høringsnotatet at et vekterfirma kan få inndratt sin tillatelse. Det er uakseptabelt at serveringsnæringen kan bli rammet ved at et innleid vekterfirma av en eller annen grunn får inndratt sin tillatelse.
- De fleste kommuner benytter vekterfirmaer ved kontroll av alkoholskjenkingen på serveringssteder. Det kan oppstå uholdbare situasjoner dersom slike inspeksjoner gjennomføres på serveringssteder hvor kolleger ivaretar serveringsstedets ordensvaktbehov.

Det må legges til rette for en enkel registrering av virksomheter som allerede har fått innvilget serveringsbevilling. Disse virksomheter har allerede vært igjennom den vandelsvurdering som endringslovens § 3 krever. Det å måtte etablere et eget foretak innenfor slike virksomheter - på linje med det som er foreslått for forvaltningsorganer - er således et helt unødvendig tiltak. Samtidig må det utarbeides retningslinjer for at slike virksomheter selv kan legge til rette for opplæringen, samtidig som personalet er i praktisk arbeid. Dette kan f. eks gjøres ved at det kan hentes inn kvalifisert personale til å gjennomføre opplæringen.

Det er etter vår oppfatning bekymringsfullt at et system for å la seg registrere som vaktforetak blir så omfattende at det kun er tillagt de store etablerte firmaene å registrere seg.

NHO Reiseliv går i mot forslaget om et forskriftsbestemt kvalitetsråd. Dersom et kvalitetsråd er noe som ønskes av vekterbransjen, kan slikt råd etableres uten at det blir lov- eller forskrifthjemlet.

Ad Gebyrer

NHO Reiseliv legger til grunn at nivået på gebyrer skal knyttes opp til de konkrete kostnader som er knyttet til kontroller og drift av vaktvirksomhetsregisteret, slik at det ikke åpnes for at gebyrer skal bli en "inntektskilde" for politiet.

Ad. Ikrafttredelse og overgangsregler

Ikrafttredelsen av endringsloven med tilhørende forskrifter må utsettes inntil departementet har utarbeidet regler som sikrer at serveringsbedrifter og andre næringer får en tilfredsstillende tilgang på vektere.

Det må legges til rette for et distriktsvennlig system, slik at bedrifter utenom de store byene ikke kommer uforholdsmessig dårlig ut når de enten må sørge for utvidet opplæring for egne ansatte, eller må leie inn vektere fra vaktelskap.

Slik departementet selv antyder, vil de fleste bedrifter som blir pålagt å ha ordensvakter måtte leie dette inn fra vaktelskap. Under en slik synsvinkel må det da tilrettelegges for at slik innleie både er faktisk og praktisk mulig.

Det må således sørges for et landsdekkende system for tilgang på kvalifiserte vektere uten at dette skal trekke opp kostnadssituasjonen for de bedrifter som ikke lenger kan ha egenvakthold.

Et slikt system må være etablert før endringsloven og forskriftene trer i kraft.

Samtidig må det sørges for at innleiebedriftene ikke blir påført store kostnader gjennom et slikt system. Avsideliggende serveringssteder kan risikere å betale både for ikke-anvendt tid, kost, losji og reiseutgifter, i motsetning til et serveringssted som er etablert i en av de store byene, og hvor tilgangen på innleid arbeidskraft er langt bedre.

NHO Reiseliv er av den oppfatning at ikrafttreddelsen av endringsloven og forskriften må utsettes til de nye opplæringskravene foreligger i vedtatt stand, samt at det er tilrettelagt for et system som sikrer tilstrekkelig tilgang på kvalifisert personale. De foreslåtte overgangsordninger må som en konsekvens av dette også forskyves i tid.

Kostnader

Det er i Ot.prp. 49 (2008-2009) anslått at utgiftene knyttet til opplæring av den enkelte vekter i henhold til de skjerpede opplæringskravene vil være rundt kr. 30.000,-

Etter NHO Reiseliv sin oppfatning er det svært lite sannsynlig at dagens ordensvakter vil påta seg en slik kostnad for å tilfredsstille kravene til å utføre ordensvaktjenester på serveringssteder. Vi er også av den oppfatning at mange av dagens vektere heller ikke vil påta seg slike utgifter.

Dersom en slik antagelse er korrekt er det bedriftene som må påkoste utdannelsen. Vaktbransjen vil åpenbart viderefakturere sine kostnader til innleiefirmaene. Da innleiefirmaer i svært liten utstrekning vil kunne påta seg opplæringen selv, slik utkastet til vaktvirksomhetsforskriften er utformet, vil de for det tilfelle de ønsker å ha eget ansatt vaktpersonell, måtte sørge for at opplæringen finner sted utenfor egen bedrift.

Det er uakseptabelt at en bedrift som benytter 16 dørvakter må øke sin årlige omsetning med 7-8 millioner kroner, slik vedlagte avisartikkel fra avisen *iTromsø* viser.

Avslutning.

De skjerpede krav til opplæring av ordensvakter må etter NHO Reiseliv sin oppfatning tilrettelegges på en måte som gjør at arbeidstakerne kan tilegne seg denne samtidig som de er i arbeid.

Det mest dramatiske for serveringsnæringen er at den presses til å kjøpe inn sitt behov for ordensvakter gjennom et utenforstående vaktsselskap. Med andre ord at serveringsstedene blir presset inn i en outsourcingsituasjon mot sin vilje.

Dette er meget uheldig. På de større serveringsstedene har ordensvaktene oppgaver knyttet til eventuelle evakueringssituasjoner av gjester ved branntilløp og trusler fra utenforstående. Ordensvaktene drilles i serveringsstedets rutiner, og har detaljert kunnskap om serveringsstedets bygningsmasse og nødutganger. Denne detaljkunnskapen kan være avgjørende for å redde liv.

NHO Reiseliv er av den oppfatning at en påtvunget outsourcing av ordensvaktjenesten kan få dramatiske følger dersom en krisesituasjon oppstår.

I denne forbindelse tillater vi oss å minne om at daværende Hotell- og Restaurantarbeidforbundet (HRAF) - nå Fellesforbundet - i forbindelse med høringen til Ot.prp. nr. 69 (2006 – 2007) Om lov om endringer i lov om serveringsvirksomhet, uttalte følgende:

”...HRAF mener at det bør vere forbode å leige inn ordensvakter frå profesjonelle selskap, fordi ordensvaktene må ha lokalkunnskap både om serveringsstaden og lokalmiljøet...”

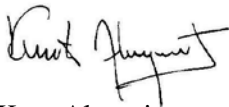
For distriktsbedrifter med begrenset tilgang på kvalifisert arbeidskraft blir situasjonen meget alvorlig. For det første kan vektibransjen presse igjennom vilkår med utgangspunkt i en tilnærmet monopolstilling.

For det andre vil endringslovens § 20 (straff) og serveringslovens § 21 kunne medføre at utøvere innefor serveringsnæringen – pga mangel på tilbud av kvalifiserte vektere - kan bli bøtlagt (i verste fall havne i fengsel) fordi serveringsstedet blir holdt åpent til tross for politiets pålegg om ordensvakt, eller fordi det

utøves egenerhold med ikke-kvalifisert personale. På sikt kan det bli aktuelt å måtte stenge/legge ned virksomheten.

Det må derfor legges tilrette for et system som gjør at kostnadene til opplæring av ordensvakter blir liggende på et forsvarlig nivå. Mange bedrifter vil ikke ha økonomisk bæreevne til å påta seg de økte kostnader som kravene i det nye regelverket vil påføre dem.

Med vennlig hilsen
NHO Reiseliv

Knut Almquist
Adm. direktør

Magne Braadland
Advokat

1 vedlegg.